

109- CHUYỆN CÔ GÁI NHÀM CHÁN DỤC XUẤT GIA

Ngày xưa có một cô gái xinh đẹp vô cùng, xuất gia tu hành trong giáo pháp ngoại đạo. Bấy giờ có người hỏi:

– Nhan sắc cô đẹp như vậy, nên ở thế tục, sao lại xuất gia?

Người nữ đáp:

– Như tôi ngày nay, đâu phải là không xinh đẹp, chỉ vì từ nhỏ đã nhàm chán dâm dục, cho nên nay mới xuất gia. Khi tôi còn ở nhà, vì đẹp đẽ cho nên đã sớm được ở riêng, sớm sinh con trai, con trai lại to lớn khôi ngô không ai bằng, tự nhiên nó bỗng gầy ốm như có bệnh. Tôi liền hỏi con: “Bệnh như thế nào?” nhưng con vẫn không chịu nói. Tôi cứ hỏi mãi, con tôi không giấu được mới nói với mẹ: “Con không muốn nói, nhưng sợ tánh mạng không bảo toàn, bây giờ con muốn nói rõ, rất là xấu hổ.” Nó liền nói với tôi: “Con muốn cùng mẹ tư thông, dục lạc, vì không được như vậy, cho nên mới bị bệnh.” Tôi liền nói: “Từ xưa đến nay, đâu có chuyện này.” Nhưng tôi lại tự suy nghĩ: “Nếu ta không chấp nhận, thì con ta có thể chết, nay nên đi ngược đạo lý để bảo toàn tánh mạng của con.” Tôi liền gọi con, muốn chịu theo ý con.

Đứa con lúc sắp leo lên giường, khi ấy mặt đất liền nứt ra, con tôi liền rớt vào trong đó. Lúc ấy tôi liền hoảng hốt, lấy tay kéo nó, chụp được đầu tóc của con và chỉ còn lại tóc của nó mà thôi. Hôm nay vì vậy tôi vẫn còn ám ảnh trong lòng, cảm thương tha thiết nhớ lại việc này, cho nên xuất gia.

M